

4. Шульга М. В. Актуальні проблеми правового регулювання земельних відносин в сучасних умовах / М. В Шульга [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrreferat.com/>

5. Правове регулювання охорони і раціонального використання земель [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua.textreferat.com/>

УДК 349.42-057.4(043.2)

Яковенко В. В., Олійник І. В., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ,
Науковий керівник: Беззубов Д. О., к.ю.н., доцент

ВИДАТНІ ВЧЕНІ В ГАЛУЗІ АГРАРНОГО ПРАВА: ІСТОРИОГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ

Наука аграрного права України як комплексна та спеціалізована юридична наука є процесом творчої дослідницької діяльності вчених-юристів [1, с. 45]. Завдяки самовідданій та наполегливій праці науковців формується теоретичний рівень аграрно-правової науки – висуваються наукові гіпотези, формулюються поняття, категорії, створюються теорії та концепції розвитку аграрно-правових відносин, явищ та цілих правових інститутів та їх систем, а також розробляються практичні рекомендації щодо вдосконалення правового регулювання аграрних відносин, які, у свою чергу, генерують подальший розвиток вітчизняної аграрно-правової науки.

Фундатором вітчизняної школи колгоспного та аграрного права є академік Академії правових наук Василь Зіновійович Янчук. Викладацьку роботу професор поєднував з науковою, досліджуючи питання колгоспного та сільськогосподарського права. Він є автором більше 150 наукових праць, серед яких монографії, підручники та посібники, науково-практичні коментарі, збірники земельного та колгоспного законодавства, статті, рецензії та тези виступів і повідомлень на республіканських та міжнародних теоретичних конференціях.

Необхідно підкреслити вагомий внесок проф. В. З. Янчука у підготовку перших в Україні підручника та практикуму з аграрного права (див.: Аграрне право України / за ред. В. З. Янчука. – К., 1996; К., 1999; К., 2000; Аграрне право України: практикум / за ред. В. З. Янчука. – К., 2001). Так, у підручнику з Аграрного права України ним розкрито предмет і систему аграрного права (у співавторстві з В. В. Янчуком), особливості аграрних правовідносин, державно-правове регулювання сільського господарства, право власності колективного сільськогосподарського підприємства, право колективного самоврядування, дисциплінарну і матеріальну відповідальність працівників сільгосп підприємств тощо.

Вчений є співавтором підручника з Кооперативного права, де висвітлив питання права членства в кооперативі та права кооперативного самоврядування [3, с. 26].

Надзвичайно важливим для розвитку науки аграрного права України є науковий доробок академіка Академії правових наук України, члена-кореспондента НАН України, доктора юридичних наук, професора В. І. Семчика. Основні напрями наукових досліджень – адміністративне, аграрне, земельне і підприємницьке право, правові проблеми управління, державного регулювання підприємницької діяльності у сфері агропромислового комплексу, аграрної та земельної реформи, приватизації державного майна і землі, кооперації (сільськогосподарської і споживчої), права власності [2].

Науковець є автором понад 500 наукових праць, зокрема 4 індивідуальних і 24 колективних монографій, 14 юридичних довідників. За редакцією В. І. Семчика видано 4 підручники. Багато зусиль В. І. Семчик віддав підготовці наукових кадрів. Під його керівництвом підготовлено понад 40 докторів і кандидатів юридичних наук.

Особливо слід відзначити науковий доробок науковця з питань сільськогосподарської кооперації. В. І. Семчик є автором монографічного дослідження «Кооперация и право» (1991 р.), в якому він проаналізував правові основи розвитку кооперації в Україні, що мало важливе значення для становлення та розвитку нового правового інституту аграрного права України – сільськогосподарської кооперації.

Безцінним є внесок у вітчизняну науку члена-кореспондента Академії правових наук України, доктора юридичних наук, професора О. О. Погрібного. За час своєї плідної наукової діяльності Олексій Олексійович підготував понад 20 кандидатів наук. Коло його наукових інтересів охоплювало аграрне, земельне, екологічне, природоресурсне, адміністративне і цивільне право. Він є автором 190 наукових та навчально-методичних праць, зокрема більш як 35 монографій, навчальних посібників та підручників.

О. О. Погрібний брав активну участь у законотворчій діяльності, зокрема, у розробці проектів законів України, насамперед «Про селянське (фермерське) господарство», Земельного кодексу України та багатьох інших. Був членом експертної ради ВАК України з юридичних наук, членом декількох спеціалізованих вчених рад. Активно підтримував ідею заснування та був членом наукової ради журналу «Публічне право».

Представниками української аграрно-правової науки сьогодні розроблено широке коло питань правового регулювання аграрного сектора економіки, зокрема загальнотеоретичні засади аграрного права як галузі права, галузі законодавства, науки та навчальної дисципліни, а також науково-правові проблеми розвитку окремих аграрно-правових інститутів. Завдяки цьому нині можна з певністю говорити про науку

аграрного права як сформовану (але, водночас, динамічну), цілісну системну галузь знань про аграрне право України [1, с. 71].

Література

1. Аграрне право України: підруч. / за ред. О. О. Погрібного. – К.: Істина, 2007. – 448 с.

2. Біографія. Семчик Віталій Іванович [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://semchik.com/bio>

3. Спадковість творчих ідей академіка В. З. Янчука та їх розвиток у науці сучасного аграрного і природоресурсного права: матеріали круглого столу (27 травня 2010 р.), присвяченого 85-річчю від дня народження академіка В. З. Янчука: зб. наук. пр. / за заг. ред. проф. В. М. Єрмоленка, В. І. Курила. – К.: Освіта України, 2010. – С. 14-26.

УДК 349.42:63(043.2)

Якуненко В. Є., Кузьмович С. Б., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Беззубов Д. О., к.ю.н., доцент

ВДОСКОНАЛЕННЯ ІНФРАСТРУКТУРИ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ: ПРОБЛЕМИ СЬОГОДЕННЯ

Сучасний етап розвитку нашої країни передбачає, що сільське господарство є базовою складовою усього аграрного сектору України, який забезпечує розвиток технологічно пов'язаних галузей національної економіки та створює соціально-економічні умови сільського розвитку. Важливим фактором, від якого залежить стабільна та продуктивна робота усього агропромислового комплексу, є інфраструктура сільського господарства.

Під інфраструктурою слід розуміти сукупність елементів продуктивних сил у вигляді галузей, виробництв і видів діяльності, які надають цілісного характеру як усьому народному господарству, так і його окремим сферам і комплексам, функціональне призначення яких полягає, по-перше, у створенні загальних умов, що забезпечують ефективне функціонування основного виробництва, і, по-друге, у забезпеченні відтворення робочої сили [1, с. 50].

З даного визначення можна зробити висновок, що важливість знання природи інфраструктури сільського господарства, особливостей її становлення і функціонування має ключове значення, оскільки будь-які позитивні зрушення в організації виробництва можливі лише за умови, що під них своєчасно буде побудовано відповідну систему обслуговування.

На жаль, у нашій країні інфраструктура відстає від вимог часу,